

Чл. 17. Всѣко читалищно настоятелство е длѣжно да снабди читалището съ редовни документи за правособственостъ или плодopolзуване върху читалищнитѣ имоти.

Чл. 18. Заселища, които нѣматъ читалища, сѣ длѣжни сѣщо така да учредятъ читалищенъ фондъ и обществена библиотека, а ако условията позволяватъ и читалня, съ срѣдствата, упоменати въ чл. 9 на този законъ.

До образуване на читалище, фондътъ, библиотеката и читалнята се управляватъ отъ комитетъ, състоящъ се отъ председателя или единъ отъ членоветъ на училищното настоятелство, главния учителъ и свещеника, или ако нѣма таквъ, единъ мѣстенъ жителъ, посоченъ отъ околийския училищенъ инспекторъ.

Комитетътъ се избира всѣки две години.

Съставянето на комитета и промѣнитѣ въ него се утвърждаватъ отъ окръжния училищенъ инспекторъ, който контролира дейността му.

Библиотеката и читалнята се помѣщаватъ въ училището.

Сумитъ за библиотеката и читалнята се изразходватъ отъ комитета, съгласно чл. 11 отъ този законъ.

Когато се образува читалище, комитетътъ предава фонда, библиотеката и читалнята на читалищното настоятелство.

Чл. 19. Читалища, които не се подчиняватъ на върховния надзоръ на Министерството на народното просвѣщение, не изпълняватъ нарежданията на настоящия законъ, или развиватъ дейность, противна на морала и добритѣ нрави, се лишаватъ отъ облагитѣ на тоя законъ, а настоятелствата имъ отговарятъ по общитѣ закони на страната.

Чл. 20. Чл. 423 отъ закона за народното просвѣщение както и законътъ за учредяване на достѣпни народни библиотеки, утвърденъ съ указъ № 170 отъ 15 ноемврий 1920 г. и обнародванъ въ брой 195 на „Държавенъ вестникъ“ отъ 29 ноемврий с. г., се отмѣня, а сумитѣ, събрани съгласно чл. 423 отъ закона за народното просвѣщение, се внасятъ въ „Фондъ народни читалища“.